



KOMMISSIONEN FOR DE EUROPÆISKE FÆLLESSKABER

Bruxelles, den 31.07.2003
KOM(2003) 470 endelig

2003/0178 (CNS)

Forslag til

RÅDETS AFGØRELSE

**om godkendelse af EF's tiltrædelse af den internationale plantebeskyttelseskonvention,
som revideret og godkendt ved resolution 12/97 på FAO-konferencens 29. møde i
november 1997**

(forelagt af Kommissionen)

BEGRUNDELSE

Den internationale plantebeskyttelseskonvention er en multilateral traktat, der er deponeret hos FAO's generaldirektør. Konventionen blev undertegnet i 1951 og trådte i kraft i det følgende år. Den blev siden ændret i 1979, og ændringerne trådte i kraft i 1991.

Et af konventionens primære mål er at sikre en fælles effektiv indsats mod spredning og indslæbning af skadegørere på planter og planteprodukter og fastsætte foranstaltninger til bekæmpelse af dem.

Konventionens handelsmæssige rolle har ændret sig væsentligt i de seneste år. Det har resulteret i, at konventionen igen er blevet revideret for at blive bragt i overensstemmelse med aftalen om anvendelse af sundhedsmæssige og plantesundhedsmæssige foranstaltninger i Uruguay-rundens slutakt og for at sikre sammenhæng med det nye system til udarbejdelse af internationale standarder i den internationale plantebeskyttelseskonventions regi. Den reviderede konvention blev godkendt ved resolution 12/97 på FAO-konferencen i november 1997.

Formålet med dette forslag er at godkende ovennævnte reviderede konvention på EF's vegne for så vidt angår spørgsmål, der hører under EF's kompetence. Formålet er også, at EF skal tiltræde den internationale plantebeskyttelseskonvention.

Rådet opfordres til at bemyndige sin formand til at deponere tiltrædelsesinstrumentet hos FAO's generaldirektør.

Forslag til

RÅDETS AFGØRELSE

om godkendelse af EF's tiltrædelse af den internationale plantebeskyttelseskonvention, som revideret og godkendt ved resolution 12/97 på FAO-konferencens 29. møde i november 1997

RÅDET FOR DEN EUROPÆISKE UNION HAR –

under henvisning til traktaten om oprettelse af Det Europæiske Fællesskab, særlig artikel 37 sammenholdt med artikel 300, stk. 2, første afsnit, første punktum, og artikel 300, stk. 3, første afsnit,

under henvisning til forslag fra Kommissionen¹,

under henvisning til udtalelse fra Europa-Parlamentet², og

ud fra følgende betragtninger:

- (1) Den internationale plantebeskyttelseskonvention, i det følgende benævnt "konventionen", blev vedtaget af FAO-konferencen i 1951 og trådte i kraft året efter. FAO-konferencen ændrede den siden i 1979, og ændringerne trådte i kraft i 1991.
- (2) I 1997 blev konventionen igen revideret for at blive bragt i overensstemmelse med aftalen om anvendelse af sundhedsmæssige og plantesundhedsmæssige foranstaltninger i Uruguay-rundens slutakt og for at sikre sammenhæng med det nye system til udarbejdelse af internationale standarder i den internationale plantebeskyttelseskonventions regi. Den reviderede udgave blev godkendt ved FAO-konferencens resolution 12/97 i november 1997.
- (3) Den reviderede udgave træder i kraft på tredivtedagen efter, at to tredjedele af de kontraherende parter har accepteret den. Foreløbig har 43 lande, herunder fire medlemsstater, accepteret den reviderede udgave.
- (4) Et af konventionens primære mål er at sikre en fælles effektiv indsats mod spredning og indslæbning af skadegørere på planter og planteprodukter og fastsætte foranstaltninger til bekæmpelse af dem.

¹ EFT C [...] af [...], s.[...]

² EFT C [...] af [...], s.[...]

- (5) EF's beføjelse til at indgå eller tiltræde internationale aftaler eller traktater er ikke blot en ret, der udtrykkeligt tillægges EF ved traktaten, men følger også af andre bestemmelser i traktaten og retsakter, der i medfør af disse bestemmelser udstedes af EF-institutionerne.
- (6) Konventionens emne falder også inden for de gældende EF-retsfor skrifers anvendelsesområde på dette område.
- (7) Følgelig skal konventionen både godkendes af EF og dets medlemsstater.
- (8) Konventionen bør godkendes på EF's vegne for så vidt angår de spørgsmål, der hører under EF's kompetence.
- (9) Rådets formand bør bemyndiges til at deponere EF's tiltrædelsesinstrument -

TRUFFET FØLGENDE AFGØRELSE:

Artikel 1

1. Den reviderede internationale plantebeskyttelseskonvention, i det følgende benævnt "konventionen", som godkendt ved resolution 12/97 på FAO-konferencens 29. møde i november 1997, godkendes på EF's vegne for så vidt angår de spørgsmål, der hører under EF's kompetence.
2. Den reviderede internationale plantebeskyttelseskonvention findes i bilag I.

Artikel 2

1. Rådets formand bemyndiges til at deponere tiltrædelsesinstrumentet hos generaldirektøren for FN's Levnedsmiddel- og Landbrugsorganisation, i det følgende benævnt "FAO".
2. Erklæringen i bilag II skal fremsættes i tiltrædelsesinstrumentet.

Udfærdiget i Bruxelles, den

På Rådets vegne
Formand

BILAG I

DEN INTERNATIONALE PLANTEBESKYTTELSESKONVENTION

Ny revideret udgave godkendt ved resolution 12/97 på FAO-konferencens 29. møde i november 1997.

PRÆAMBEL

De kontraherende parter -

- *som erkender* nødvendigheden af, at der samarbejdes internationalt om at bekæmpe skadegørere på planter og planteprodukter og forbygge, at de spredes internationalt, og især at de indslæbes i truede områder,
- *som erkender*, at plantesundhedsforanstaltninger bør være teknisk begrundede og transparente og bør anvendes på en sådan måde, at de hverken udgør en vilkårlig eller ubegrundet forskelsbehandling eller en skjult begrænsning, især af den internationale handel,
- *som ønsker* en nøje koordinering af de foranstaltninger, som tager sigte herpå,
- *som ønsker* at skabe grundlag for udvikling og anvendelse af harmoniserede plantesundhedsforanstaltninger og udarbejdelse af internationale standarder på det område,
- *som tager hensyn til* internationalt godkendte principper for beskyttelse af planters, menneskers og dyrs sundhed og miljøet, og
- *som noterer sig* de aftaler, der er indgået som et resultat af de multilaterale handelsforhandlinger i Uruguay-rundens regi, herunder aftalen om anvendelsen af sundheds- og plantesundhedsforanstaltninger -

er blevet enige om følgende:

ARTIKEL I

Formål og ansvar

1. For at sikre en fælles effektiv indsats mod spredning og indslæbning af skadegørere på planter og planteprodukter og fremme foranstaltninger til bekæmpelse af dem forpligter de kontraherende parter sig til at vedtage love og tekniske og administrative bestemmelser som nævnt i konventionen og i tillægsaftaler indgået i henhold til artikel XVI.
2. Hver af de kontraherende parter påtager sig ansvaret for, at alle konventionens bestemmelser overholdes på deres område, uden at de forpligtelser, der påhviler dem i henhold til andre internationale aftaler dog tilsidesættes.
3. Ansvarsfordelingen mellem FAO's medlemsorganisationer og de af deres medlemsstater, som er kontraherende parter, med hensyn til overholdelse af konventionens bestemmelser skal være i overensstemmelse med deres respektive beføjelser.

4. De kontraherende parter kan, hvis det er relevant, bestemme, at konventionens bestemmelser ud over planter og planteprodukter også skal gælde for oplagringssteder, emballeringsmateriale, køretøjer, containere, jord og andre organismer, genstande eller materialer, der kan huse eller sprede skadegørere på planter, især når det drejer sig om international transport.

ARTIKEL II

Begreber

1. I denne konvention forstås følgende ved:

"Område med lav forekomst af skadegørere": et område - enten et helt land, en del af et land eller flere lande eller dele af flere lande - som er identificeret af myndighederne, hvor der kun er lav forekomst af en bestemt skadegører, og som er omfattet af effektive overvågnings-, bekæmpelses- eller udryddelsesforanstaltninger.

"Komité": komitéen for plantesundhedsspørgsmål, der er oprettet i henhold til artikel XI.

"Truet område": et område med gunstige økologiske faktorer for, at en skadegører, hvis forekomst i området vil medføre økonomisk store tab, etablerer sig.

"Etablering": fortsat tilstedeværelse inden for en overskuelig fremtid af en skadegører i et område efter dens indtrængen.

"Harmoniserede plantesundhedsforanstaltninger": plantesundhedsforanstaltninger, som de kontraherende parter har fastsat på grundlag af internationale standarder.

"Internationale standarder": internationale standarder, der er fastsat i henhold til artikel X, stk. 1 og 2.

"Indslæbning": det forhold, at en skadegører trænger ind og etablerer sig.

"Skadegører": art, stamme eller biotype fra plante- eller dyreriget eller patogen, der er skadelig for planter og planteprodukter.

"Skadegørrisikoanalyse": en proces til vurdering af biologisk eller andet videnskabeligt og økonomisk bevismateriale for at afgøre, om en skadegører skal reguleres, og hvilke plantesundhedsforanstaltninger der eventuelt skal træffes over for den.

"Plantesundhedsforanstaltning": lov, administrativ foranstaltning eller officiel procedure, der har til formål at forebygge indslæbning og/eller spredning af skadegørere.

"Planteprodukter": uforarbejdet plantemateriale (herunder korn) og forarbejdede produkter, der i kraft af deres natur eller forarbejdning kan skabe risiko for indslæbning og spredning af skadegørere.

"Planter": levende planter og plantedele, herunder frø og kimplasma.

"Karantæneskadegører": en skadegører af potentiel økonomisk betydning for det område, der trues af den, hvor den endnu ikke forekommer eller også forekommer, men ikke stærkt udbredt, og hvor der er iværksat officielle foranstaltninger til bekæmpelse af den.

"Regionale standarder": standarder, som er fastsat af en regional plantebeskyttelsesorganisation som retningslinje for organisationens medlemmer.

"Reguleret genstand": planter, planteprodukter, oplagringssteder, emballage, køretøjer, containere, jord og andre organismer, genstande eller materialer, der kan huse eller sprede skadegørere, og som anses for at kræve plantesundhedsforanstaltninger, især når det drejer sig om international transport.

"Reguleret ikke-karantæneskadegører": en ikke-karantæneskadegører, hvis forekomst på udplantningsplanter har en økonomisk uacceptabel indflydelse på disse planters påtænkte anvendelse, og som derfor reguleres på den importerende kontraherende parts område.

"Reguleret skadegører": en karantæneskadegører eller en reguleret ikke-karantæneskadegører.

"Sekretær": komitéens sekretær, som udpeges i henhold til artikel XII.

"Teknisk begrundet": begrundet i konklusioner, som er draget ud fra en skadegørerrisikoanalyse eller eventuelt en anden sammenlignelig undersøgelse og vurdering af foreliggende videnskabelige oplysninger.

2. Definitionerne i denne artikel, der er begrænset til anvendelsen af denne konvention, berører ikke de definitioner, som de kontraherende parter har fastsat i henhold til nationale love eller administrative bestemmelser.

ARTIKEL III

Forhold til andre internationale aftaler

Denne konvention berører ikke de kontraherende parters rettigheder og forpligtelser i henhold til relevante internationale aftaler.

ARTIKEL IV

Almindelige bestemmelser om tilrettelæggelse af plantebeskyttelse i de enkelte stater

1. De kontraherende parter træffer efter bedste evne foranstaltninger til at oprette en officiel national plantebeskyttelsesorganisation med de hovedansvarsområder, som fastsættes i denne artikel.
2. En officiel national plantebeskyttelsesorganisation har følgende ansvarsområder:
 - a) udstedelse af certifikater i forbindelse med den importerende kontraherende parts plantesundhedsforskrifter for sendinger af planter, planteprodukter og andre regulerede genstande

- b) overvågning af levende planter, herunder både dyrkede områder (bl.a. marker, plantager, planteskoler, haver, væksthuse og laboratorier) og den vilde flora, og planter og planteprodukter på lager eller under transport, især for at indberette forekomst, udbrud og spredning af skadegørere og bekæmpe disse skadegørere, herunder den indberetning, som er nævnt i artikel VIII, stk. 1, litra a).
 - c) undersøgelse af sendinger af planter og planteprodukter i international handel og eventuelt undersøgelse af andre regulerede genstande, især for at forebygge indslæbning og/eller spredning af skadegørere.
 - d) bekæmpelse af skadegørere i eller desinfektion af sendinger af planter, planteprodukter og andre regulerede genstande i den internationale handel for at opfylde plantesundhedsbestemmelserne.
 - e) beskyttelse af truede områder og udpegning, opretholdelse og overvågning af områder, der er fri for skadegørere, og områder med lav forekomst af skadegørere.
 - f) udførelse af skadegørrisikoanalyser.
 - g) fastsættelse af passende procedurer til sikring af, at sendingernes plantesundhedssikkerhed bevares frem til eksport, efter at der er udstedt certifikat, idet det påses, at deres sammensætning ikke ændres, at der ikke udskiftes dele af dem, og at de ikke udsættes for nye angreb af skadegørere.
 - h) uddannelse og efteruddannelse af personale.
3. Hver kontraherende part træffer efter bedste evne foranstaltninger til følgende:
- a) formidling af oplysninger på den kontraherende parts område om regulerede skadegørere og midler til forebyggelse og bekæmpelse af dem
 - b) forskning og undersøgelser på plantebeskyttelsesområdet
 - c) udstedelse af plantesundhedsforskrifter
 - d) varetagelse af andre opgaver, der måtte blive nødvendige for at gennemføre konventionen.
4. Hver kontraherende part forelægger en beskrivelse af sin officielle nationale plantebeskyttelsesorganisation og ændringer af organisationen for sekretæren. En kontraherende part forelægger på begæring en beskrivelse af sine plantebeskyttelsesarrangementer for en anden kontraherende part.

ARTIKEL V

Udstedelse af plantesundhedscertifikater

1. De kontraherende parter træffer foranstaltninger til at udstede plantesundhedscertifikater for at sikre, at eksporterede planter, planteprodukter og andre regulerede genstande og sendinger deraf er i overensstemmelse med den erklæring, der skal gives i henhold til stk. 2, litra b).

2. De kontraherende parter træffer foranstaltninger til at udstede plantesundhedscertifikater i henhold til følgende bestemmelser:
 - a) Undersøgelser og andre dertil knyttede aktiviteter, der går forud for udstedelsen af plantesundhedscertifikater, må kun foretages af eller under tilsyn af den officielle nationale plantebeskyttelsesorganisation. Plantesundhedscertifikater skal udstedes af offentligt ansatte, der er fagligt kvalificerede og bemyndiget af den officielle nationale plantebeskyttelsesorganisation til at handle på dens vegne og under dens tilsyn, og som har en sådan viden og indsigt, at de importerende kontraherende parters myndigheder kan anerkende plantesundhedscertifikaterne som pålidelige dokumenter.
 - b) Plantesundhedscertifikater eller elektroniske plantesundhedscertifikater skal, hvis de anerkendes af den pågældende importerende kontraherende part, affattes som vist i bilaget til konventionen. Certifikaterne udfyldes og udstedes under hensyntagen til relevante internationale standarder.
 - c) Ubekræftede ændringer eller raderinger gør certifikaterne ugyldige.
3. De kontraherende parter forpligter sig til ikke at kræve, at sendinger af planter eller planteprodukter eller andre regulerede genstande, der importeres til deres område, skal ledsages af plantesundhedscertifikater, som ikke er i overensstemmelse med de standardcertifikater, der er vist i bilaget til konventionen. Eventuelle krav om supplerende erklæringer skal begrænses til, hvad der er teknisk begrundet.

ARTIKEL VI

Regulerede skadegørere

1. De kontraherende parter kan kræve plantesundhedsforanstaltninger for karantæneskadegørere og regulerede ikke-karantæneskadegørere, hvis foranstaltningerne:
 - a) ikke er strengere end de foranstaltninger, der gælder for de samme skadegørere, hvis de forekommer på den importerende kontraherende parts område og
 - b) er begrænset til, hvad der er nødvendigt for at beskytte plantesundheden og/eller sikre den påtænkte anvendelse og kan begrundes teknisk af den pågældende kontraherende part.
2. De kontraherende parter må ikke kræve plantesundhedsforanstaltninger for ikke-regulerede skadegørere.

ARTIKEL VII

Importbestemmelser

1. De kontraherende parter har for at forebygge indslæbning og/eller spredning af regulerede skadegørere til deres område suveræn myndighed til i henhold til gældende internationale aftaler at regulere indførslen af planter og planteprodukter og andre regulerede genstande, og med henblik herpå kan de:
 - a) foreskrive og vedtage plantesundhedsforanstaltninger for import af planter, planteprodukter og andre regulerede genstande, herunder fx undersøgelser, importforbud og behandling
 - b) afvise indførsel eller tilbageholde eller kræve behandling, destruktion eller fjernelse fra den kontraherende parts område af planter, planteprodukter og andre regulerede genstande eller sendinger deraf, som ikke er i overensstemmelse med de plantesundhedsforanstaltninger, der er foreskrevet eller vedtaget i henhold til litra a)
 - c) forbyde eller begrænse indførsel af regulerede skadegørere til deres område
 - d) forbyde eller begrænse indførsel af agenser til biologisk bekæmpelse og andre påståede nytteorganismer, der udgør en plantesundhedsrisiko, til deres område.

2. For at gribe så lidt ind i den internationale handel som muligt forpligter de kontraherende parter, der udøver deres myndighed i henhold til stk. 1, sig til at handle i overensstemmelse med følgende:
 - a) De kontraherende parter undlader at træffe foranstaltninger som nævnt i stk. 1 i henhold til deres plantesundhedslovgivning, medmindre de er påkrævet af plantesundhedsmæssige hensyn og er teknisk begrundede.
 - b) Straks efter vedtagelsen af plantesundhedskrav, begrænsninger og forbud offentliggør de kontraherende parter dem og sender dem til den eller de kontraherende parter, som de mener kan blive direkte berørt af foranstaltningerne.
 - c) De kontraherende parter skal på begæring forelægge en begrundelse for plantesundhedskrav, begrænsninger og forbud for en kontraherende part.
 - d) Hvis en kontraherende part kræver, at sendinger af særlige planter eller planteprodukter kun må importeres via bestemte indgangssteder, skal disse udvælges således, at den internationale handel ikke hindres unødigt. Den kontraherende part offentliggør en liste over sådanne indgangssteder og sender den til sekretæren, en eventuel plantebeskyttelsesorganisation, som den kontraherende part er medlem af, alle de kontraherende parter, som ifølge den kontraherende part vil blive direkte berørt, og andre kontraherende parter efter anmodning. Der indføres ikke restriktioner med hensyn til, hvilke indgangssteder der kan benyttes, medmindre de pågældende planter, planteprodukter eller andre regulerede genstande skal ledsages af plantesundhedscertifikater eller skal undersøges eller behandles.

- e) Enhver undersøgelse eller anden plantesundhedsprocedure, som en kontraherende parts plantebeskyttelsesorganisation kræver i forbindelse med en sending af planter, planteprodukter eller andre regulerede genstande, som skal importeres, skal gennemføres hurtigst muligt under hensyn til produkternes fordærvelighed.
 - f) De importerende kontraherende parter informerer hurtigst muligt den pågældende eksporterende kontraherende part eller eventuelt den pågældende reeksporterende kontraherende part om vigtige tilfælde, hvor bestemmelserne om udstedelse af plantesundhedscertifikat ikke er overholdt. Den eksporterende kontraherende part eller eventuelt den reeksporterende kontraherende part undersøger og meddeler på begæring den importerende kontraherende part resultatet af sin undersøgelse.
 - g) De kontraherende parter vedtager kun plantesundhedsforanstaltninger, der er teknisk begrundede, der svarer til plantesundhedsrisikoen, og som er så lidt restriktive som muligt og hindrer den internationale person- og godstransport mindst muligt.
 - h) Hvis forholdene ændrer sig og nye kendsgerninger dukker op, sørger de kontraherende parter for, at plantesundhedsforanstaltningerne omgående ændres eller ophæves, hvis de ikke længere er nødvendige.
 - i) De kontraherende parter opstiller og ajourfører efter bedste evne lister over regulerede skadegørere med angivelse af videnskabelige navne og udleverer listerne til sekretæren, til regionale plantebeskyttelsesorganisationer, som de er medlem af, og på begæring til andre kontraherende parter.
 - j) De kontraherende parter overvåger efter bedste evne skadegørere og registrerer og ajourfører oplysninger om skadegørerstatus, for at de kan blive klassificeret, og for at der kan udarbejdes relevante plantesundhedsforanstaltninger. Disse oplysninger stilles på begæring til rådighed for de kontraherende parter.
3. En kontraherende part kan anvende foranstaltninger som nævnt i denne artikel over for skadegørere, som ikke kan etablere sig på deres område, men som, hvis de vinder indpas, kan forvolde økonomisk skade. De foranstaltninger, der træffes over for disse skadegørere, skal være teknisk begrundede.
4. De kontraherende parter må kun anvende foranstaltninger som nævnt i denne artikel over for sendinger i transit gennem deres område, hvis de er teknisk begrundede og nødvendige for at forebygge indslæbning og/eller spredning af skadegørere.
5. Denne artikel hindrer ikke de importerende kontraherende parter i under overholdelse af behørig beskyttelsesforanstaltninger at træffe særlige foranstaltninger til import af planter og planteprodukter og andre regulerede genstande og planteskadegørere til videnskabelig forskning, uddannelse eller andre særlige formål.

6. Denne artikel hindrer ikke de kontraherende parter i at træffe nødforanstaltninger, hvis der påvises eller modtages indberetning om, at der er påvist en skadegører, som udgør en potentiel trussel mod deres område. Disse foranstaltninger skal vurderes hurtigst muligt for at sikre, at de fortsat er begrundede. De berørte kontraherende parter, sekretæren og en eventuel regional plantebeskyttelsesorganisation, som den kontraherende part er medlem af, skal straks underrettes om, hvilke foranstaltninger der er truffet.

ARTIKEL VIII

Internationalt samarbejde

1. De kontraherende parter samarbejder i videst muligt omfang om at nå konventionens mål og skal især:
 - a) samarbejde om at udveksle oplysninger om planteskadegørere, især indberette forekomst, udbrud eller spredning af skadegørere, der kan udgøre en umiddelbar eller potentiel fare, efter procedurer, som komitéen kan fastsætte.
 - b) så vidt muligt deltage i særlige kampagner til bekæmpelse af skadegørere, der kan udgøre en alvorlig trussel for planteproduktionen, og som kræver internationale nødforanstaltninger.
 - c) så vidt muligt samarbejde om at fremskaffe tekniske og biologiske oplysninger, der er nødvendige til skadegørrisikoanalyser.
2. De kontraherende part udpeger hver et kontaktsted til udveksling af oplysninger, der har med gennemførelsen af konventionen at gøre.

ARTIKEL IX

Regionale plantebeskyttelsesorganisationer

1. De kontraherende parter forpligter sig til at samarbejde om at oprette regionale plantebeskyttelsesorganisationer i relevante områder.
2. De regionale plantebeskyttelsesorganisationer skal fungere som koordinerende organer i de områder, de dækker, skal deltage i forskellige aktiviteter for at nå konventionens mål og eventuelt indsamle og formidle oplysninger.
3. De regionale plantebeskyttelsesorganisationer samarbejder med sekretæren om at nå konventionens mål og samarbejder eventuelt med sekretæren og komitéen om at udarbejde internationale standarder.
4. Sekretæren indkalder regelmæssigt repræsentanter for de regionale plantebeskyttelsesorganisationer til tekniske høringer:
 - a) for at fremme udarbejdelsen og anvendelsen af relevante internationale standarder for plantesundhedsforanstaltninger og
 - b) tilskynde til interregionalt samarbejde om at fremme harmoniserede plantesundhedsforanstaltninger til bekæmpelse af skadegørere og forebyggelse af deres spredning og/eller indslæbning.

ARTIKEL X

Standarder

1. De kontraherende parter er enige om at samarbejde om at udarbejde internationale standarder efter de procedurer, som komitéen vedtager.
2. Komitéen vedtager internationale standarder.
3. Regionale standarder bør være forenelige med konventionens principper. Disse standarder kan forelægges for komitéen som grundlag for internationale standarder for plantesundhedsforanstaltninger, hvis de kan anvendes mere generelt.
4. De kontraherende parter bør, hvis det er relevant, tage hensyn til internationale standarder, når de gennemfører aktiviteter i forbindelse med konventionen.

ARTIKEL XI

Komitéen for Plantesundhedsspørgsmål

1. De kontraherende parter er enige om at nedsætte Komitéen for Plantesundhedsspørgsmål under De Forenede Nationers Levnedsmiddel- og Landbrugsorganisation (FAO).
2. Komitéen har til opgave at fremme den fuldstændige gennemførelse af konventionens mål, især på følgende punkter:
 - a) den undersøger, hvordan det står til med plantebeskyttelsen i verden, og om der er behov for at gribe ind for at bekæmpe den internationale spredning af skadegørere og indslæbningen af dem til truede områder
 - b) den fastsætter og overvåger de nødvendige institutionelle arrangementer og procedurer for at udarbejde og vedtage internationale standarder, og den vedtager internationale standarder
 - c) den fastsætter regler og procedurer for bilæggelse af tvister i henhold til artikel XIII
 - d) den nedsætter de underorganer, som komitéen finder nødvendige for at kunne løse sine opgaver
 - e) den vedtager retningslinjer for anerkendelse af regionale plantebeskyttelsesorganisationer
 - f) den indleder samarbejde med andre relevante internationale organisationer om spørgsmål, som er omfattet af konventionen
 - g) den vedtager henstillinger til gennemførelse af konventionen i det omfang, det er nødvendigt
 - h) den udfører andre opgaver, der er nødvendige for at nå konventionens mål.

3. Alle kontraherende parter har ret til at være medlem af komitéen.
4. De kontraherende parter kan i komitéen hver være repræsenteret af en delegeret, som kan ledsages af en suppleant samt eksperter og rådgivere. Suppleanter, eksperter og rådgivere kan deltage i komitéens møder, men har ikke stemmeret, undtagen suppleanter, som er bemyndiget til at træde i stedet for en delegeret.
5. De kontraherende parter gør deres yderste for at træffe alle afgørelser med konsensus. Hvis alle bestræbelser på at opnå konsensus er udtømt, og der ikke er opnået enighed, træffes der som sidste udvej afgørelse med to tredjedele flertal af de tilstedeværende og stemmeafgivende kontraherende parter.
6. En FAO-medlemsorganisation, der er kontraherende part, og de medlemsstater i medlemsorganisationen, som er kontraherende parter, udøver deres medlemskabsrettigheder og opfylder deres medlemskabsforpligtelser i henhold til FAO's vedtægter og almindelige regler, som finder anvendelse med de fornødne ændringer.
7. Komitéen kan vedtage og om nødvendigt ændre sin egen forretningsorden, som skal være forenelig med konventionen og FAO's vedtægter.
8. Komitéens formand indkalder til et årligt ordinært komitémøde.
9. Komitéens formand kan efter anmodning fra mindst en tredjedel af medlemmerne indkalde komitéen til ekstraordinære møder.
10. Komitéen vælger sin formand og højst to næstformænd, som hver vælges for en periode på to år.

ARTIKEL XII

Sekretariat

1. Komitéens sekretær udpeges af FAO's generaldirektør
2. Sekretæren bistås af det sekretariatspersonale, der er påkrævet.
3. Sekretæren er ansvarlig for at gennemføre komitéens politik og arbejde og varetage andre opgaver, som måtte blive tildelt sekretæren i henhold til konventionen, og aflægger rapport herom til komitéen.
4. Sekretæren videregiver:
 - a) internationale standarder til alle kontraherende parter senest 60 dage efter vedtagelsen
 - b) til alle kontraherende parter lister over indgangssteder, som kontraherende parter har meddelt, jf. artikel VII, stk. 2, litra d)

- c) lister over regulerede skadegørere, som det er forbudt at indføre, eller som er nævnt i artikel VII, stk. 2, litra i), til alle kontraherende parter og regionale plantebeskyttelsesorganisationer
 - d) oplysninger fra kontraherende parter om plantesundhedskrav, begrænsninger og forbud som nævnt i artikel VII, stk. 2, litra b), og beskrivelser af officielle nationale plantebeskyttelsesorganisationer som nævnt i artikel IV, stk. 4.
5. Sekretæren sørger for, at dokumentation til brug ved komitéens møder og internationale standarder oversættes til FAO's officielle sprog.
6. Sekretæren samarbejder med regionale plantebeskyttelsesorganisationer om at nå konventionens mål.

ARTIKEL XIII

Bilæggelse af tvister

1. Opstår der tvist om, hvordan konventionen skal fortolkes eller anvendes, eller hvis en kontraherende part mener, at en anden kontraherende part handler i strid med sine forpligtelser i henhold til artikel V og VII i konventionen, især hvad angår grundlaget for at forbyde eller begrænse importen af planter, planteprodukter eller andre regulerede genstande fra den førstnævnte parts område, rådfører de kontraherende parter sig hurtigst muligt med hinanden for at løse tvisten.
2. Hvis tvisten ikke kan løses som nævnt i stk. 1, kan den eller de kontraherende parter anmode FAO's generaldirektør om at nedsætte et ekspertudvalg, som skal undersøge spørgsmålet i henhold til de regler og procedurer, som komitéen kan fastsætte.
3. Dette udvalg består af repræsentanter, som er udpeget af hver af de kontraherende parter. Udvalget skal undersøge det pågældende tvistemål på grundlag af alle dokumenter og andre former for bevismateriale, som de kontraherende parter har fremlagt. Udvalget udarbejder en rapport om tvistens tekniske aspekter for at finde frem til en løsning. Rapporten udarbejdes og godkendes i henhold til de regler og procedurer, som komitéen fastsætter, og generaldirektøren sender den til de berørte kontraherende parter. Rapporten kan på begæring også sendes til det ansvarlige organ i den internationale organisation, der er ansvarlig for bilæggelse af handelstvister.
4. De kontraherende parter er enige om, at et sådant udvalgs henstillinger, selv om de ikke er bindende, skal danne grundlag for, at de kontraherende parter tager det spørgsmål, som gav anledning til uenigheden, op til fornyet overvejelse.
5. De kontraherende parter deler ekspertomkostningerne.
6. Denne artikels bestemmelser supplerer de procedurer til bilæggelse af tvister, som er fastsat i andre internationale aftaler på handelsområdet, og tilsidesætter dem ikke.

ARTIKEL XIV

Afløsning af ældre aftaler

I forholdet mellem de kontraherende parter ophæver og afløser denne konvention den internationale *Phylloxera vastatrix*-overenskomst af 3. november 1881, tillægsoverenskomsten, der blev undertegnet i Bern den 15. april 1889, og den internationale plantebeskyttelsesoverenskomst, der blev undertegnet i Rom den 16. april 1929.

ARTIKEL XV

Territorial anvendelse

1. De kontraherende parter kan på ratificerings- eller tiltrædelsestidspunktet eller på et hvilket som helst senere tidspunkt sende FAO's generaldirektør en erklæring om, at konventionen skal gælde for alle eller nogle af de områder, hvis internationale forbindelser de er ansvarlige for, og konventionen gælder for alle de områder, der er nævnt i erklæringen fra tredivtedagen efter generaldirektørens modtagelse af erklæringen.
2. En kontraherende part, der har sendt FAO's generaldirektør en erklæring i henhold til stk. 1, kan til enhver tid sende en yderligere erklæring, der ændrer en tidligere erklærings anvendelsesområde eller bringer anvendelsen af konventionens bestemmelser til ophør for et hvilket som helst område. Ændringen eller ophævelsen får virkning fra tredivtedagen efter generaldirektørens modtagelse af erklæringen.
3. FAO's generaldirektør underretter alle kontraherende parter om de erklæringer, der modtages i henhold til denne artikel.

ARTIKEL XVI

Tillægsaftaler

1. De kontraherende parter kan indgå tillægsaftaler for at løse specielle plantebeskyttelsesproblemer, der kræver særlig opmærksomhed eller særlige foranstaltninger. Disse aftaler kan gælde for særlige regioner, særlige skadegørere, særlige planter og planteprodukter, særlige internationale metoder til transport af planter og planteprodukter eller også supplere konventionens bestemmelser.
2. Sådanne tillægsaftaler træder i kraft for de kontraherende parter, når de er accepteret i henhold til de pågældende tillægsaftaler.
3. Tillægsaftaler skal støtte konventionens mål og være i overensstemmelse med konventionens principper og bestemmelser samt principperne om åbenhed, ikke-forskelsbehandling og om at undgå skjulte begrænsninger, især for den internationale handel.

ARTIKEL XVII

Ratificering og tiltrædelse

1. Konventionen kan undertegnes af alle stater indtil den 1. maj 1952 og skal ratificeres hurtigst muligt. Ratificeringsinstrumenterne deponeres hos FAO's generaldirektør, der giver signatarstaterne meddelelse om deponeringsdatoen.
2. Når konventionen er trådt i kraft i henhold til artikel XXII, kan den tiltrædes af stater, som ikke har undertegnet den, og FAO's medlemsorganisationer. Tiltrædelsen sker ved, at der deponeres et tiltrædelsesinstrument hos FAO's generaldirektør, som underretter alle kontraherende parter.
3. Når en af FAO's medlemsorganisationer bliver kontraherende part i konventionen, skal den i henhold til artikel II, stk. 7, i FAO's vedtægter på tidspunktet for sin tiltrædelse give meddelelse om eventuelle nødvendige ændringer eller afklaringer i den kompetenceerklæring, som den har deponeret i henhold til artikel II, stk. 5, i FAO's vedtægter, i forbindelse med dens accept af konventionen. Enhver kontraherende part i konventionen kan til enhver tid anmode en FAO-medlemsorganisation, der er kontraherende part i konventionen, om at oplyse, om medlemsorganisationen eller dens medlemsstater er ansvarlig for at gennemføre et bestemt spørgsmål, som er omfattet af konventionen. Medlemsorganisationen skal give disse oplysninger inden for en rimeligt frist.

ARTIKEL XVIII

Ikke-kontraherende parter

De kontraherende parter tilskynder stater og FAO-medlemsorganisationer, der ikke er parter i konventionen, til at acceptere konventionen og tilskynder ikke-kontraherende parter til at anvende plantesundhedsforanstaltninger, der er forenelige med konventionen, og eventuelle internationale standarder, som er vedtaget i henhold hertil.

ARTIKEL XIX

Sprog

1. Konventionen er autentisk på alle FAO's officielle sprog.
2. De kontraherende parter er i henhold til konventionen ikke forpligtet til at levere eller offentliggøre dokumenter eller kopier deraf på andre end den kontraherende parts sprog, jf. dog stk. 3.
3. Følgende dokumenter skal mindst være affattet på et af FAO's officielle sprog:
 - a) oplysninger, der gives i henhold til artikel IV, stk. 4
 - b) følgeskrivelser med bibliografiske data om dokumenter, der sendes i henhold til artikel VII, stk. 2, litra b)

- c) oplysninger, der gives i henhold til artikel VII, stk. 2, litra b), d), i) og j)
- d) noter med bibliografiske data og et kort resumé af relevante dokumenter om oplysninger, som gives i henhold til artikel VIII, stk. 1, litra a)
- e) anmodninger om oplysninger fra kontaktsteder samt svar på sådanne anmodninger, dog undtaget eventuelle vedlagte dokumenter
- f) dokumenter, som de kontraherende parter har udleveret til komitéens møder.

ARTIKEL XX

Teknisk bistand:

De kontraherende parter er enige om at fremme de kontraherende parters adgang til teknisk bistand, især når de kontraherende parter er udviklingslande, enten bilateralt eller gennem de relevante internationale organisationer for at lette gennemførelsen af konventionen.

ARTIKEL XXI

Ændringer

1. Hvis en kontraherende part fremsætter forslag til ændring af konventionen, skal det forelægges for FAO's generaldirektør.
2. De forslag til ændring af konventionen, som FAO's generaldirektør modtager fra en kontraherende part, skal forelægges til godkendelse på et ordinært eller ekstraordinært møde i komitéen, og hvis ændringsforslaget indebærer omfattende tekniske ændringer eller pålægger de kontraherende parter yderligere forpligtelser, skal det før komitéens møde behandles af et rådgivende ekspertudvalg, som indkaldes af FAO.
3. FAO's generaldirektør sender de kontraherende parter meddelelse om forslag til ændring af konventionen, undtagen ændringer af bilaget, senest når dagsordenen for det komitémøde, hvor spørgsmålet skal behandles, udsendes.
4. Forslag til ændring af konventionen skal godkendes af komitéen og træder i kraft på tredivtedagen efter at være blevet vedtaget med to tredjedeles flertal af de kontraherende parter. Ved anvendelsen af denne artikel tæller et instrument, som en FAO-medlemsorganisation har deponeret, ikke oven i de instrumenter, som medlemmerne af den nævnte organisation allerede har deponeret.
5. Ændringer, der indebærer nye forpligtelser for de kontraherende parter, træder dog først i kraft for de enkelte kontraherende parter, når de har accepteret dem, og dette sker på tredivtedagen efter accepten. Acceptinstrumenterne for ændringer, der indebærer nye forpligtelser, deponeres hos FAO's generaldirektør, som informerer alle kontraherende parter om at have modtaget accepten og om ændringernes ikrafttrædelse.

6. Forslag til ændring af forlæggene til plantesundhedscertifikater i bilaget til konventionen skal sendes til sekretæren og behandles af komitéen med henblik på godkendelse. Godkendte ændringer af forlæggene til plantesundhedscertifikater i bilaget til konventionen får virkning halvfems dage efter, at sekretæren har givet de kontraherende parter meddelelse om dem.
7. I højst tolv måneder efter, at en ændring af forlæggene til plantesundhedscertifikater i bilaget til konventionen har fået virkning, er den tidligere udgave af plantesundhedscertifikaterne fortsat gyldig ved anvendelsen af konventionen.

ARTIKEL XXII

Ikrafttrædelse

Når konventionen er blevet ratificeret af tre signatarstater, træder den i kraft mellem dem. For hver stat eller FAO-medlemsorganisation, der senere ratificerer eller tiltræder den, træder den i kraft fra det tidspunkt, hvor ratificerings- eller tiltrædelsesinstrumentet deponeres.

ARTIKEL XXIII

Opsigelse

1. De kontraherende parter kan til enhver tid opsig konventionen ved meddelelse til FAO's generaldirektør. Generaldirektøren underretter straks alle kontraherende parter.
2. Opsigelsen får virkning et år efter, at FAO's generaldirektør har modtaget meddelelsen.

Standardplantesundhedscertifikat

Nr. _____

Plantebeskyttelsesorganisationen i: _____

Til: Plantebeskyttelsesorganisationen i: _____

I: Beskrivelse af sendingen

Eksportørens navn og adresse: _____

Oplyst navn og adresse på modtager: _____

Antal pakninger og beskrivelse af dem: _____

Særlige kendetegn: _____

Oprindelsessted: _____

Oplyst transportmiddel: _____

Oplyst indgangssted: _____

Produktets navn og oplyst mængde: _____

Planternes botaniske navn. _____

Det bekræftes, at de ovenfor beskrevne planter, planteprodukter og andre regulerede genstande er blevet kontrolleret og/eller undersøgt efter anerkendte officielle procedurer og betragtes som fri for de karantæneskadegørere, som den importerende kontraherende part har specificeret, og som værende i overensstemmelse med den importerende kontraherende parts nugældende plantesundhedsbestemmelser, herunder bestemmelserne om regulerede ikke-karantæneskadegørere.

De skønnes at være praktisk taget fri for andre skadegørere.*

* Fakultativt.

II. Supplerende erklæring

III. Behandling

Dato: _____ Behandling: _____ Middel(aktivt stof) _____

Behandlingstid og temperatur: _____

Koncentration: _____

Yderligere information: _____

Udstedelsessted:

(Organisationens stempel) _____ Den bemyndigedes navn: _____

Dato: _____

(Underskrift)

Der påhviler ikke (plantebeskyttelsesorganisationens navn) eller nogen af dens ansatte eller repræsentanter noget erstatningsansvar i forbindelse med dette certifikat.*

* Fakultativt.

Standardplantesundhedscertifikat til reeksport

Nr..

Plantebeskyttelsesorganisationen

i.....(den reeksporterende kontraherende part)

Til: Plantebeskyttelsesorganisationen

i.....(den/de importerende kontraherende part/er)

I: Beskrivelse af sendingen

Eksportørens navn og adresse: _____

Oplyst navn og adresse på modtager: _____

Antal pakninger og beskrivelse af dem: _____

Særlige kendetegn: _____

Oprindelsessted: _____

Oplyst transportmiddel: _____

Oplyst indgangssted: _____

Produktets navn og oplyst mængde: _____

Planternes botaniske navn. _____

Det bekræftes, at de ovenfor beskrevne planter, planteprodukter og andre regulerede genstande _____ er blevet importeret til (den reeksporterende kontraherende part) _____ fra (den kontraherende part, hvor produkterne har oprindelse) på grundlag af plantesundhedscertifikat nr. _____, * hvoraf originalen en bekræftet kopi er vedhæftet dette certifikat. Endvidere bekræftes det, at de er pakket ompakket i de oprindelige nye beholdere, at de på grundlag af det oprindelige plantesundhedscertifikat og yderligere kontrol anses for at opfylde den importerende kontraherende parts gældende plantesundhedsbestemmelser, og at sendingen under oplagringen i (den reeksporterende kontraherende part) ikke har været udsat for fare for skadegørerangreb eller infektion.

* Der sættes kryds i den relevante rubrik.

II. Supplerende erklæring

III. Behandling

Dato: _____ Behandling: _____ Middel(aktivt stof) _____

Behandlingstid og temperatur: _____

Koncentration: _____

Yderligere information: _____

Udstedelsessted:

(Organisationens stempel) _____ Den bemyndigedes navn

Dato: _____

(Underskrift)

Der påhviler ikke (plantebeskyttelsesorganisationens navn) eller nogen af dens ansatte eller repræsentanter noget erstatningsansvar i forbindelse med dette certifikat.**

** Fakultativt.

BILAG II

Fælleserklæring fra EF om kompetencefordelingen, jf. artikel XVII, stk. 3, i den internationale plantebeskyttelseskonvention

Ved denne erklæring fastlægges kompetencefordelingen mellem EF og dets medlemsstater i forbindelse med spørgsmål, der er omfattet af den internationale plantebeskyttelseskonvention. Den ændrer intet ved ordningen vedrørende EF's og dets medlemsstaters taleret.

Hvis den nedenfor beskrevne kompetencefordeling mellem EF og dets medlemsstater ændres, vil denne erklæring blive ajourført i overensstemmelse hermed.

1. EF'S KOMPETENCE

EF har generelt enekompetence, når det gælder punkter på dagsordenen, der vedrører internationale handelsspørgsmål, for så vidt de har relation til den internationale plantebeskyttelseskonventions mål og bl.a. sikrer en fælles effektiv indsats for at forebygge spredning og indslæbning af skadegørere på planter og planteprodukter.

2. MEDLEMSSTATERNES KOMPETENCE

EF's medlemsstater har generelt kompetencen vedrørende de punkter på dagsordenen, der vedrører organisatoriske spørgsmål (fx retlige og budgetmæssige anliggender) og proceduremæssige forhold (fx valg af formand, vedtagelse af dagsorden og vedtagelse af rapporter).

3. DELT KOMPETENCE MELLEM MEDLEMSSTATERNE OG EF

EF og dets medlemsstater har begge kompetence på nedennævnte områder, i det omfang de pågældende foranstaltninger på disse områder falder ind under den internationale plantebeskyttelseskonventions arbejdsområde, og EF har beføjelse til at foretage harmonisering, men de pågældende områder kun delvis er blevet harmoniseret.

- a) Landbrugspolitik generelt, herunder harmonisering af standarder for planter liv og sundhed (EF-traktatens artikel 32 til 38)
- b) Andre af EF's politikker, som, også delvis, måtte vedrøre den internationale plantesundhedskonventions særlige aktiviteter.